

Köszönet és megjegyzés

VISSZHANG - LXIV. évfolyam, 11. szám, 2020. március 13.

Köszönöm Kovalovszky Márta olvasói levelét, amelyben felhívja figyelmemet arra, hogy Székesfehérvárott szerinte 1996-ban, az én forrásaim szerint 1995-ben felállították Lugossy Mária emlékművét, amely ugyancsak szerinte „a II. világháború minden áldozatának emlékére” készült. (*Minden áldozat emlékére, ÉS*, 2020/10., márc. 6.)

Valójában a köztéri alkotás a *szekefehervar.varosom.hu* portál közlése alapján „a II világháború során elhunyt hősi halottak, polgári áldozatok, antifasiszták, deportáltak” emlékééről szól. A Pilinszky-versfelirat is a halottak áldozatiságát szimbolizálja, hiszen a vers címe: *Sírfelirat*.

Az én állításom az volt, hogy „emlékművet a háború széles értelemben vett civil áldozatainak senki sem állított”. Cikkem alapján „a széles értelemben” kifejezésben nemcsak a halottak vannak benne, hanem az árvaságra jutottak, a megerősszakoltak, a megnyomorítottak és sok mindenki más is, aki egyébként túlélte, de életre szóló traumát szenvedett el.

A magyar emlékezetkultúrából ez a dimenzió sajnálatosan hiányzik, ezért Kovalovszky Márta adatközlése nem írja felül állításomat.